

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714202060
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714202060.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: M. G., bývajúci S. A., X.. A. XXXX/X, zastúpený JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou advokátskej kancelárie v Košiciach, Ul. Štúrova 20, Košice, o zaplatenie 4 361,58 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20C/134/2014-85 zo dňa 31.10.2014, jednomyselne takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.361,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 30.12.2012 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.272,68 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 4.361,58 eur s príslušenstvom. V návrhu uviedol, že dňa 30.12.2011 žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. O.-N. EČV: N.-XXX-F., zavinil dopravnú nehodu s výškou škody na druhom motorovom vozidle zn. O.-N. EČV: A.-XXX-Y., ktorého držiteľom bola v tom čase spoločnosť E-COMPANY, s.r.o. Vozidlo, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená bolo v čase dopravnej nehody vo vlastníctve žalovaného. Vzhľadom na to, že k vozidlu žalovaného, nebolo v čase nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. povinnosť uhradiť poškodenému E-COMPANY, s.r.o. škodu z garančného fondu. Žalobca poskytol 7.11.2012 z garančného fondu poškodenej poistné plnenie vo výške 4.797,74 eur, z čoho suma 436,16 eur predstavovala poplatok podľa interných pravidiel, na ktorý si žalobca nárok neuplatňoval. Tým, že žalovaný nesplnil zákonom stanovenú povinnosť v súlade ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol žalobcovi proti žalovanému ako držiteľovi vozidla a súčasne ako vodičovi vozidla, ktorý dopravnú nehodu spôsobil na základe ustanovenia § 24 ods. 7 citovaného zákona nárok, a to práve proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 zákona, teda na náhradu toho, čo za neho plnil.

Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe vyhovel, keďže žalobca svoj nárok riadne preukázal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že on ako žalovaný bol povinný uzatvoriť v zmysle § 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zmluvu o povinnom zmluvnom poistení ako vlastník vozidla. V zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. mu však bola odňatá možnosť konať pred súdom, a to jednak z dôvodu, že nebol predvolaný na pojednávanie vo veci, žiadne predvolanie na toto pojednávanie mu nebolo doručené a ďalej poukázal aj na zmätočnosť odôvodnenia rozhodnutia.

Súd totiž v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nepreukázal chybu v evidencii motorových vozidiel, ktorá by odôvodňovala jeho tvrdenie o tom, že nebol vlastníkom motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená. Toto odôvodnenie je zmätočné, pretože v podanom odpore tvrdil, že je vlastníkom vozidla, ale nie je jeho držiteľom. Nikdy netvrdil, že v evidencii motorových vozidiel je chyba, naopak poukazoval na to, že v evidencii motorových vozidiel je ako držiteľ zapísaná N. P.. Súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) nesprávne použil právny predpis, a to § 4 ods. 2 písm. a), b) zákona č. 315/1996 Z.z., podľa ktorého je vodič povinný použiť na jazdu len také vozidlo, ktoré spĺňa podmienky vrátenie poistenia. Žalovaný uviedol, že neporušil toto ustanovenie, nakoľko zmluvu o povinnom zmluvnom poistení mala riadne uzatvorenú držiteľka motorového vozidla, o čom bol v motorovom vozidle aj doklad. Mal za to, že zmluva o povinnom zmluvnom poistení nezankla zmenou vlastníka vozidla, nakoľko držiteľom vozidla ostala aj po zmene vlastníka N. P.. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevypočul ani jeho ako účastníka konania a nevykonal ani iné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu veci. V zmysle § 205 ods. 1 písm. d) a f) dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci, keď uviedol, že on ako žalovaný bol držiteľom vozidla a bol v zmysle § 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla povinný uzavrieť zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Zmluvu v zmysle tohto ustanovenia má uzavrieť osoba, ktorá je zapísaná v dokladoch vozidla ako držiteľ motorového vozidla, ktorým stále bola a je N. P.. Žalovaný uviedol, že v tejto veci nie je pasívne legitimovaný.

Žalobca vo vyjadrení na odvolanie žalovaného uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa a nesúhlasí s argumentmi žalovaného. Mal za to, že v konaní bol riadne zistený skutkový stav, konkrétne, že žalovaný bol v čase dopravnej nehody vlastníkom predmetného motorového vozidla a v prípade, že by aj boli pochybnosti o tom, či bol v čase dopravnej nehody jeho držiteľom, a toto by bolo podstatné z hľadiska posúdenia jeho pasívnej legitimácie, mal za to, že žalovaný bol zároveň vodičom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená predmetná škoda, čo on sám v konaní nespochybňuje. K pasívnej legitimácii žalovaného uviedol, že nárok žalobcu voči držiteľovi motorového vozidla, ako aj vodičovi vozidla vychádza z rovnakého právneho základu, ide o nárok na náhradu plnenia, ktoré žalobca za nich plnil poškodenému. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., na základe čoho má žalobca právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. na náhradu toho, čo za neho plnil (§ 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.). Citované ustanovenie zákona č. 381/2001 Z.z. je pritom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym predpisom upravujúcim práva a povinnosti kancelárie pre prípad plnenia z poistného garančného fondu a nároky kancelárie plynúce z takéhoto plnenia. Zákon č. 381/2001 Z.z. dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, to znamená, že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. Na druhej strane prevádzkovať poistné vozidlo nie je vôbec obmedzené, napríklad len na osobu, ktorej zákon č. 381/2001 Z.z. ukladá v § 3 povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Pokiaľ je vozidlo uvedené v poistnej zmluve, a pokiaľ je k určitému vozidlu dojednaná poistná zmluva, sú pre prípad spôsobenia škody týmto vozidlom poistenými všetci, ktorí pripadajú do úvahy ako osoby zodpovedné za škodu. Poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa, tak aj na vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená. Žalobca zastával názor, že ustanovenie § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka o osobitnej zodpovednosti nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Poškodený sa tak môže domáhať náhrady škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ na základe objektívneho princípu, a proti vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. Práve uvedené závery potvrdzuje i judikatúra súdov, za všetky je možné uviesť napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.9.1997 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk súdov ČSSR pod č. R29/1979, z ktorého je zrejмый vzájomný pomer medzi zodpovednými osobami. Vodič je v spore pasívne legitimovaný, pretože zavinené porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodených. Celkom nepochybne zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 420 OZ, a pretože škodu spôsobil vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poistná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. I za neho žalobca plnil poškodenému z poistného garančného fondu a má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. tzv. postih. Žalovaný - vodič motorového vozidla zodpovedá podľa § 420 OZ za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. V prípade vodiča ide pritom o porušenie povinností, ktoré sú mu uložené zákonom č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. Prevádzkovanie motorového vozidla bez

poistenia zodpovednosti je príslušným správnym orgánom sankcionované podľa § 16 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách nezávislé na tom, či je takým vozidlom spôsobená škoda, alebo nie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo 2837/2007 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 134/2009. Zároveň žalobca mal za to, že žalovaný, pokiaľ mal výhrady k platnosti poisťnej zmluvy, mal toto namietať v konaní, ktorého sa on sám nezúčastnil. Žalovaný nenamietal platnosť poisťnej zmluvy ani v podanom odpore, práve naopak sám uviedol, že poisťná zmluva bola pravdepodobne vypovedá pre neplatenie poisťného. Čo sa týka nariadeného pojednávania, tohto sa žalovaný nezúčastnil, a preto nie je možné z jeho strany z dôvodu koncentračnej zásady navrhovať žiadne ďalšie dôkazy.

Odvolačný súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné. Odvolačný súd musel rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Tento dôvod zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva z obsahu spisu, z ktorého je zrejmé, že súd nariadil pojednávanie na deň 30.10.2014, avšak na predvolaní je uvedený termín pojednávania 30.11. bez uvedenia roku (viď č.l. 66 a č.l. 67). Neskôr je opäť nariadený termín pojednávania na 31.10.2014 (viď č.l. 70), avšak toto predvolanie žalovanému doručené nebolo a súd 31.10.2014 na uvedenom pojednávaní vo veci rozhodol. Došlo teda k porušeniu ustanovenia § 115 ods. 1, 2 O.s.p., podľa ktorého, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Súd prvého stupňa nepostupoval v zmysle tohto ustanovenia, a preto je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov preto odvolačný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Úlohou súdu v ďalšom postupe bude nariadiť pojednávanie a v zmysle § 115 ods. 1, 2 O.s.p. a vykonať dokazovanie v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p.. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.